

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

КЛАСИФІКАЦІЯ ІСТОРИЗМІВ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи **Кор23-21**

факультету східної і слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми: **Корейська мова і література та
переклад, західноєвропейська мова**

Спеціальності **035 Філологія**

Спеціалізації **035.066 Східні мови та літератури
(переклад включно)**, перша – корейська

Межировської Катерини Володимирівни

Науковий керівник: **доц. Пророченко Н.О.**

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРИТИЧНІ ЗАСАДИ ПОНЯТТЯ ЗАСТАРІЛОЇ ЛЕКСИКИ.....	6
1.1. Загальна характеристика застарілих слів.....	6
1.1.1. Визначення та види поняття архаїзм.....	9
1.1.2. Визначення та види поняття історизм.....	10
1.2. Труднощі та методи перекладу застарілої лексики.....	13
Висновки до Розділу 1.....	16
РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ, СКЛАД ТА ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ІСТОРИЗМІВ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	17
2.1 Приклади історизмів в корейській мові та їх класифікація.....	17
2.2 Ступінь адаптації та інтеграції історизмі в корейську мову.....	24
Висновки до Розділу 2.....	26
ВИСНОВКИ.....	28
초록.....	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	31

ВСТУП

Мова — це специфічне суспільне явище, яке безпосередньо має певний зміст і форму, її виникнення і розвиток тісно пов'язані з матеріальним і духовним життям людей. Люди постійно використовують мову в своїй повсякденній суспільній і виробничій діяльності. З безперервним розвитком суспільства комунікативна роль мови продовжує зростати й ускладнюватися.

Лексикологічні дослідження останніх років характеризуються все більшою увагою до питань розвитку мови, механізмів удосконалення лексичних засобів іменування, загальних тенденцій, що відображають лексичний розвиток, і лексичного фінансування. Вивчаючи застарілі слова сучасної української мови, ми стикаємося зі складним процесом лексичної архаїзації. Цей процес відбувається під впливом інтралінгвістичних і екстралінгвістичних факторів.

Процес архаїзації та віднесення їх до лав застарілої лексики надзвичайно складний та має багато етапів та розгалужень, адже кожне слово застарілої лексики має свою особливу історію походження та причину витіснення або абсолютного виведення з тієї чи іншої мови. Через доволі не часте використання подібної лексики в сучасній корейській мові такі слова мають неабияку цінність та значення зі сторони багатьох аспектів погляду на це питання.

Актуальність даної роботи залежить від вивчення фактичних матеріалів, які свідчать про те, що давні слова не зникнуть, адже без них неможливо було б створити історичні художні твори. Без історизму та античності неможливо було б донести до читачів колорит твору автора, тож наше майбутнє напряму залежить від знань історії як країн так і різних стародавніх мов або ж певних її складників.

Метою даної роботи є дослідження класифікації історизмів у сучасній корейській мові.

Відповідно до цілей уточнюються **завдання наукової роботи:**

- 1) Охарактеризувати загальні ознаки та положення про застарілу лексику;
- 2) Визначити та описати існуючі методи перекладу застарілої лексики та проблеми її перекладу;

- 3) Навести приклади історизми в корейській мові ;
- 4) Класифікувати виділені слова та провести якісний та кількісний аналіз;
- 5) З'ясувати значення та роль історизми у сучасній корейській мові.

Об'єктом дослідження є корейська мова.

Предметом дослідження є історизми в корейській мові. Основні методи лінгвістичного дослідження:

- 1) Теоретичний аналіз;
- 2) Порівняльно-історичний метод;
- 3) Метод опису (опис складу та функціональних особливостей занедбаних слів);

Практичне значення теми «Класифікація історизмів у сучасній корейській мові» полягає у розкритті еволюції мови та вивченні її історичних коренів шляхом аналізу використання історичних слів і структур у сучасній корейській мові. Є кілька важливих теоретичних аспектів цієї теми:

- 1) Еволюція мови: вивчення історизму дозволяє нам зрозуміти, як мова змінюється з часом під впливом різних історичних і культурних факторів. Це дає змогу вивчати процеси фонологічних, морфологічних і синтаксичних змін, що відбуваються в мові з часом;
- 2) Культурний вплив: історичний аналіз дозволяє нам виявити вплив історичних подій і культурних контактів на розвиток мови. Це важливо для розуміння зв'язку між мовою та культурою та вивчення культурних і соціальних аспектів корейського суспільства;
- 3) Семантичний аналіз: історичний аналіз дозволяє вивчати зміни значення слів протягом історії та розкривати нюанси їх використання в різні історичні періоди. Це допомагає зрозуміти контекстуальні та семантичні зміни в мові;
- 4) Методи класифікації: вивчення історизмів потребує розробки методів класифікації та систематизації мовного матеріалу. Розробка цього методу є важливою для дослідження мови в цілому і дозволяє систематизувати та узагальнити відомості про корейський історизм.

Наукова новизна даної наукової роботи полягає у низькому ступіні дослідження даної теми та недостатній кількості інформації щодо цієї галузі в сучасному просторі української науки.

Структура роботи: Наукова робота складається зі вступу, двох розділів із висновком, загального висновку та списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ ЗАСТАРІЛОЇ ЛЕКСИКИ ТА ІСТОРИЗМІВ

1.1. Загальна характеристика застарілих слів

Мова – справжня скарбниця кожної країни і важлива частина життя кожної людини. Лише той, хто старанно і наполегливо працює над оволодінням мовою, може виразити свою індивідуальність у всіх способах спілкування, включаючи письмо та говоріння. Мова є однією з найголовніших ознак будь-якої нації. Мова та суспільство це два взаємопов'язаних явища. Мова залежна від суспільства й не може існувати без нього, й навпаки, суспільство не може існувати без мови. Мова може стати непотрібною та зупинитися у своєму розвитку, іноді навіть стати «привидом», у випадку якщо, вона перестає виконувати одну з своїх основних функцій, а саме вступати як інструмент спілкування. Розвиток мови та суспільства дуже тісно пов'язані, тому природньо стверджувати, що мова є продуктом діяльності людей як членів суспільства й є її абсолютним відображенням. Кожен з нас коли-небудь помічав, що кожна мова має свій «настрій». Тож, мова надзвичайно впливає на людей і суспільства в соціальній, економічній, політичній, технологічній, культурній та інших сферах життя, елементарним прикладом може слугувати прослуховування музики різними мовами, від чого доволі часто може змінюватись наше сприйняття світу чи, наприклад, перегляд виступу політиків з різних країн та сприйняття інформації через мову, її інтонацію та тон звучання.

Як відомо, за активним і пасивним вживанням у повсякденному спілкуванні лексичний запас будь-якої мови традиційно поділяється на активну та пасивну частини. Останні в основному включають слова, які носії мови не вживають взагалі або вживають лише з певними, переважно стилістичними, намірами. Ці слова є застарілими, оскільки вийшли з ужитку та не відповідають вимогам і потребам сучасної комунікації, тобто досягли межі словникового запасу. У науковій

літературі застарілі слова вважають лексичними архаїзмами, історизмами та неологізмами. Таку зміну в лексико-семантичній системі поділяють на 4 типи:

- 1) зникнення слів;
- 2) зникнення значень слів;
- 3) поява нових слів;
- 4) поява нових значень (Кочерган, 2001)

межі словникового запасу. У науковій літературі застарілі слова вважають лексичними архаїзмами, історизмами та неологізмами. Таку зміну в лексико-семантичній системі поділяють на 4 типи:

- 1) зникнення слів;
- 2) зникнення значень слів;
- 3) поява нових слів;
- 4) поява нових значень (Кочерган, 2001)

В свою ж чергу, ці зміни зумовлені позалінгвальними та внутрішньолінгвальними причинами. Позалінгвальні причини охоплюють будь-які нововведення в побуті, техніці, суспільному житті, у сфері ідеології або культури, вводячи нові терміни, що відповідають зміні часу та таким чином поповнюють ряди застарілої лексики. Внутрішньолінгвальні або ж інтрамовні причини можна прослідкувати в економіці, уніфікації, стилістичній виразності, тощо (Кочерган, 2001).

Застарілі слова своїм архаїчним відтінком виділяються в контексті інших поширених морфем. Однак їх зміст, стиль і колорит можна сприйняти лише в поєднанні з іншими словами. Основний спосіб використання застарілих слів сучасними. Залежно від цього створюється той чи інший стилістичний ефект.

Розділом мовознавства, що займається вивченням еволюції лексичного складу мови, включаючи процеси формування та розвитку, історію походження слів та їх семантичних змін, а також варіаційними аспектами в різних категоріях слів, тобто застарілу лексику, є історична лексикологія, а з цією наукою надзвичайно тісно пов'язана етимологія – наука, що вивчає походження слів.

Основною задачею етимології є віднайти та пояснити первинне значення слова та з'ясувати внутрішню форму, іншими словами, спосіб мотивації, закладений сенс покладений в основу лексичної одиниці. Внутрішня форма мотивує звучання слова пов'язане з його внутрішнім значенням, розкриваючи причину вибору саме такого слова для вираження певного поняття.

У художніх творах, більшість з яких на історичну тематику, часто вживаються слова із застарілої лексики. Серед специфічних проблем, з якими стикаються письменники-представники мистецько-історичних шкіл, особливої майстерності вимагає відтворення культурно-побутової атмосфери часу. Застаріла лексика не створює відчуття старовини в мові твору, а є просто мовним натяком на зображуваний час.

Використання дає змогу підійти й зрозуміти загальні характеристики цілої епохи та її мови. Використання застарілої лексики зумовлене необхідністю обрати найхудожніший переможний варіант серед можливих номінацій. Можливість виділення полягає в характері застарілих слів: вони належать до стилістичних колористичних одиниць із певним стилістичним значенням. Застарілі слова є стилістично визначеними словами, оскільки вони несуть особливо стилістичний відтінок — печать застарілості.

Проте не слід забувати, що трансформація слів у лексикон активних і пасивних дієприкметників постійно змінюється. Нові слова згодом стають частиною нейтрального словника, тоді як історичні та стародавні слова можуть воскресити у своїй початковій формі завдяки обставинам.

Дослідження вживання застарілих слів у текстах історичних літературно-художніх творів, як правило, передбачає виділення тематичних груп застарілих слів, що зустрічаються в тому чи іншому творі, аналіз семантичних зв'язків між тематичними групами, їх систематизацію та визначення. Процес семантичної еволюції лексем, вивчення етимології цих морфем, виявлення шляхів їх введення в структуру художнього твору тощо.

Архаїзми та історизми спільні тим, що вони віднесені до лексичного запасу, який втрачає активне використання в сучасній корейській мові і зустрічаються лише

в спеціальних текстах або в творах художньої літератури та публіцистики. Питання щодо функціонування такого пасивного словника у сучасній корейській мові є предметом обговорення (Shim Rosa Jinyoung, 1994).

Завдяки появі нових значень застарілі слова набувають нових емоцій або нового функціонально-стилістичного забарвлення, а їх використання в мові залежить не лише від семантики, а й від стилістичних парадигм. Можливість вживання застарілих слів залежить від їх експресивної сили, а через рідше вживання вони привносять у мову щось незвичне, виразне. Основною причиною, чому письменники звертаються до застарілих слів, є їх здатність набувати стилістичного слова. Забарвлені у фонетичних контекстах, а в окремих випадках поєднані з нейтральними морфемами різних функціональних стилів. Це має певний стилістичний ефект, оскільки їх стилістичне забарвлення в схемі поєднання не узгоджується з таким у схемі парадигми, тобто вони мають у мовленні зовсім різні стилістичні значення. У цих випадках використання давніх слів і метафоричних переосмислень сприяють досягненню образності, емоційності та інших рис художнього стилю. Головне завдання цих слів – емоційно вплинути на читача.

1.1.1 Визначення та види поняття архаїзм

Архаїзми – це слова, які вийшли з активного вжитку, але залишаються в пасивному словнику мови (Кочерган, 2001). Тобто сам об'єкт явища або предмету досі існує, проте його назва стала неактуальною, через певний ряд причин, та була витіснена більш сучасними назвами для його визначення, що є більш прийнятним та зрозумілим для членів сучасного суспільства.

Архаїзми можна класифікувати на наступні групи:

- 1) Власне лексичні – ті, слова, що в цілому вважаються застарілими;
- 2) Лексико-фонетичні – ті, що відрізняються від сучасних варіантів лише одним чи кількома звуками або місцем наголосу;

- 3) Лексико-словотвірні – застарілі форми слова та граматичні характеристики, що включають в себе варіанти вживання слова та граматичні правила, які втратили свою актуальність з плином часу;
- 4) Лексико-словотвірні – ті, що мають відмінність з сучасним однокореневими слів в префіксах або суфіксах;
- 5) Лексико-семантичні – ті, що зберегли свою форму, але одне з декількох значень стало застарілим та невживаним (Архаїзми, 2017).

Проте, деякі вчені пропонують семантичну класифікацію архаїзмів, в основі, якої лежить поділ архаїзмів на лексичні і семантичні, які ще можна поділити на підгрупи (Рижков, 2007).

Нині архаїзми використовують в сучасній мові лише задля конкретних причин, зазвичай у літературі з стилістичних причин.

1.1.2 Визначення та види поняття історизм

Історизм – слова, які вийшли з ужитку в зв'язку зі зникненням по-значуваних ними понять (Кочерган, 2001).

Такі слова зникають, оскільки вони втрачають свою актуальність у сучасному світі та вже не відповідають потребам сучасного суспільства. Історизми є тісно пов'язаними з історичними подіями, долею нації, вони відображають розвиток культури, ідеології та іноді науки в певний період історії, а також соціальне та побутове життя людей. Ці слова відтворюють картину реальності минулих часів і часто застосовуються в художній та науковій літературі для більш точного передавання думок та почуттів героїв творів або для надання характеристики людям в певний період історії.

Історизм у мові відноситься до слів, тверджень або структур, які мають історичні характеристики та виникають на певному історичному тлі. Вони є невід'ємною частиною мовної спадщини і з часом зберігають свою актуальність і важливість.

Перший різновид історизмів – це лексичні історизми, які зберігають мову минулих періодів і зберігають її первісне значення.

Семантичний історизм зберігає своє значення, але може набувати нових значень або використовуватися в нових контекстах.

Історизм фрази – це вислів або фраза історичного характеру, зазвичай пов'язана з якоюсь подією, звичаєм чи літературним твором минулого.

Синтаксичний історизм – це структура або структура речення, яка може бути застарілою або рідко використовуватися в сучасних мовах через зміни в граматиці або стилі. Наприклад, використання давніх фраз або порядків слів може бути прикладом синтаксичного історизму.

Утвердження історичного погляду на розвиток людського суспільства нерозривно пов'язане з розвитком сучасної європейської суспільної думки. На зміну статичному підходу до сфери суспільних відносин, характерним для античності та середньовіччя, прийшло уявлення про її мінливість. Таким чином закладається підґрунтя для наукового розуміння природи історичного прогресу та його об'єктивного висвітлення. У 19 ст склався історичний погляд на взаємини людини і світу, основою його ідеологічних прийомів став принцип історизму.

У науковій літературі термін «історизм» можна поділити на два основних значення: широке і вузьке. Однією з характерних рис нової європейської цивілізації є її «почуття історії». У цьому сенсі історизм є найважливішою світоглядною концепцією, що свідчить про те, що звернення суспільства до минулого є необхідною передумовою розуміння його теперішнього та майбутнього. Тут вона вважається однією з головних характеристик психічного стану суспільства, яка домінує в його атмосфері.

Під історизмом у вузькому розумінні розуміється принцип наукового розуміння, який вимагає вивчення будь-якого суспільного явища в його конкретно-історичних умовах і розвитку (зміні). Він забезпечує спосіб розуміння історичної реальності, яка змінюється з часом, розвивається за властивими їй закономірностями, і враховує будь-яку історичну постать як характер зі своїми властивостями, у чому її феномен?

Ми будемо характеризувати історизм переважно в цьому другому, більш вузькому сенсі. Однак слід пам'ятати, що його широке і вузьке значення тісно

пов'язані, оскільки історизм мислення передбачає історичний метод дослідження явищ суспільного життя, який, у свою чергу, прямо чи опосередковано є виходом у світогляд.

Історичний принцип наукового пізнання зачіпає фундаментальні проблеми розуміння розвитку людського суспільства, що за своєю суттю є світоглядом. Тому марксистський історизм і буржуазний історизм різні і мають різний світоглядний зміст, що визначається їх класовими позиціями.

Буржуазний історизм розвинувся в 19 ст і сприяв формуванню історичних методів наукового дослідження минулого. Завдяки такому підходу ми досягли значного прогресу в розумінні унікальності кожної історичної епохи та вивченні різних аспектів її життя. Проте тогочасний буржуазний історизм як принцип наукового пізнання мав серйозні вади. Насправді справжній історизм буржуазних вчених у дослідженні життєвих явищ виражається лише в дослідженні минулого. Коли справа доходить до реальності, навіть найпроникливіші люди часто відкидають справжній науковий аналіз. Типове для них прославлення буржуазного порядку речей, віра в його незмінність перетворилися на віру в те, що якісні зміни відбулися лише в минулому. Тому буржуазний історизм усічений, огорожує минуле і не може стати ефективним засобом наукового пізнання панівних тенденцій історичного розвитку та його основних закономірностей.

Історизм відіграє важливу роль у мові, зберігаючи її культурну спадщину та зв'язки з минулим, а також впливаючи на сучасне мовне спілкування та розвиток. Вони не лише є частиною багатства мови, але й є ключовими для розуміння її еволюції та розвитку.

Історизм є унікальним терміном, який вказує на зниклі предмети та явища, що існували в минулому, і не мають аналогів у сучасній корейській мові. Зазвичай вони виконують номінативну функцію, тобто найчастіше

вживаються як іменники, а рідше – як прикметники або дієслова (Lee Teok-cheon, 1987).

Як і в історичних тенденціях, немає окремих подій, але завжди існує певний зв'язок між минулим і сьогоденням, який пояснює та надає значення явищам, що

відбулися. Будь-яку подію чи явище можна пояснити за допомогою історичного аналізу. Він був прямим противником історизму, яка аналізувала події як спонтанні явища, позбавлені історичного зв'язку.

Впливаючи з всього вище сказаного, характеристики історизму можна розділити на наступні аспекти:

- 1) реальність є продуктом історичної еволюції;
- 2) аналіз фактів та їхнього зв'язку з історією – запорука розуміння та визначення загальної моделі поведінки змін подібної лексики;
- 3) неможливість встановлення загального, непорушного закону, оскільки ці явища залежать від розвитку попередніх фактів;
- 4) потреба контекстуалізації: оскільки окремі та спонтанні події не відбуваються, будь-яке явище, яке ви хочете пояснити або проаналізувати, має бути контекстуалізованим;
- 5) проти аісторизму: тенденції відстоювати відсутність взаємозв'язків між суспільними явищами.

1.2. Труднощі та методи перекладу застарілої лексики

Застаріла лексика відіграє надзвичайно важливу роль у процесі мовного перекладу. При перекладі тексту з однієї мови на іншу не можна уникнути використання історизмів або архаїзмів та застарілої лексики в цілому, щоб даний термін залишився зрозумілим і відповідав культурним і мовним особливостям сучасної цільової аудиторії.

Початковий вибір перекладу чи адаптації застарілої лексики залежить від контексту та конкретних обставин тексту. Якщо, наприклад історизм, не має прямого аналога в цільовій мові, перекладач повинен вдаватися до творчих рішень, таких як використання перекладу на основі змісту, калькування або створення нової термінології.

Важливо пам'ятати, що метою історизму є передача значення слова та підтримання зв'язку з історичним, культурним чи технологічним контекстом.

Це допомагає зберегти стиль і автентичність оригінального твору та забезпечує глибше розуміння цільовою аудиторією.

Тому історична адаптація є важливим аспектом процесу мовного перекладу, який вимагає ретельного аналізу контексту та ретельного вибору відповідних мовних засобів для передачі сенсу та збереження стилю оригінального тексту. Отже, перекладачі зазвичай використовують наступні методи перекладу:

1) Архаїзація – метод перекладу при якому використовуються слова-аналоги, для більшого адаптування з вихідного, оригінального тексту. Спершу, цей тип відбувався спонтанно та припродньо, але з плином часу його було виділено як окремий метод перекладу.

Так само архаїзація поділяється на цілісну й умовну. При використанні цілісної архаїзації перед перекладачем стоїть задача перекласти вихідний текст з максимальним збереженням всієї застарілої лексики в ньому, тобто максимальне його збереження в оригінальному виді. Проте, цей метод має багато недоліків й зараз майже не зустрічається. В той час, як умовна архаїзація не фокусується на точній передачі кожного слова, а на передачі національного колориту або епохи в цілому.

2) Вилучення – метод перекладу, при якому перекладач має право просто вилучити, прибрати лексичну одиницю застарілої лексики. Цей метод використовується в тому випадку, якщо слово з мови вихідного тексту не має відповідників в мові перекладу. Зазвичай цей спосіб приміняється для того, щоб не перезавантажувати читача величезною кількістю незрозумілих застарілих слів й часто він є доволі успішним.

3) Нівелювання – метод перекладу, де перекладач просто ігнорує та опускає важливі одиниці застарілої лексики. При такому методі перекладу текст набуває абсолютно іншої форми й втрачає свої надзвичайно важливі частини. Такий метод не є розповсюдженим та рідко використовується на даний момент. Цей метод викликає безліч суперечок та багато мовознавців вважають, що будь-який інший метод буде кращим аніж метод нівелювання.

4) Модернізація – метод перекладу, при якому перекладач використовує сучасні слова-відповідники в мові перекладу за для того, щоб зробити текст для сучасного читача більш зрозумілим та «рідним». Цей метод має як переваги так і недоліки. Перевагою є абсолютне розуміння тексту читачем та успіх в продажах твору, проте в той же час, величезним недоліком є втрата історичного зв'язку сучасного читача з стародавньою епохою та в майбутньому не зовсім точна передача інформації та спотворення реальних подій.

Основною метою цього підходу є обмеження впливу будь-якої культури, за винятком тієї, яка відображена у мові перекладу. Іншими словами, переклад передбачає відтворення тексту з використанням елементів сучасної культури та мови перекладу. При використанні методу модернізації, перекладач має за мету передати комунікативний зміст автора, використовуючи сучасний контекст та адаптуючи його до конкретної культурної специфіки. Вихідний текст має багато історизмі та архаїзмів для сучасного читача, проте для того часу він був написаний актуальною, навіть сучасною мовою для того історичного періоду часу, й на перший погляд може здатися, що вдаватися до таких махінацій є доволі доцільним та логічним. Проте хоч цей метод є доволі вживаним та успішним в адаптації оригінального тексту при перекладі, він є одночасно доволі ризикованим для перекладача, адже існує велика вірогідність випадкового створення бар'єру між сучасним читачем й оригінальним текстом. (Ласінська, 2017).

Окрім лінгвістичних аспектів, адаптація застарілої лексики у процесі перекладу також має важливе культурне значення. Він не лише передає зміст і контекст оригінального тексту, але й враховує культурні відмінності та особливості цільової аудиторії. Деякі одиниці застарілої лексики можуть мати глибокі історичні зв'язки або символічні значення, які завжди можна точно передати іншою мовою без адаптації.

Крім того, вдала адаптація застарілої лексики допомагає цільовій аудиторії краще зрозуміти текст і покращує його зрозумілість. Це особливо важливо під час перекладу професійних текстів, наприклад наукових чи технічних робіт, де розуміння термінології відіграє ключову роль.

Тому історична адаптація є не лише невід'ємною частиною процесу мовного перекладу, а й важливим інструментом для підтримки культурної та мовної цілісності тексту та успішної його адаптації до нового мовного середовища.

Висновки до Розділу 1

Отже, підсумовуючи розділ 1, ми можемо сказати, що історизм – це течія думки. Це підтверджує, що реальність, все, що ми знаємо, і події, що відбуваються, є продуктом історичного розвитку.

Історизм у мові відноситься до слів, тверджень або структур, які мають історичні характеристики та виникають на певному історичному тлі. Вони є невід'ємною частиною мовної спадщини і з часом зберігають свою актуальність і важливість.

Застарілі слова своїм архаїчним відтінком виділяються в контексті інших поширених морфем. Однак їх зміст, стиль і колорит можна сприйняти лише в поєднанні з іншими словами. Основний спосіб використання застарілих слів – заміна сучасними. Залежно від цього створюється той чи інший стилістичний ефект.

В цьому розділі була розглянута загальна характеристика застарілої лексики, зокрема історизмі та архаїзмів, їх зміни та причини, де було з'ясовано, що на цей процес впливає декілька причин– внутрішньолінгвальні та позалінгвальні.

Також кожна з цих видів застарілої лексики була розглянута окремо, де були наведені їх вид та групи, через які можна прослідкувати їх шлях та зміну в історичному контексті зміни мови. До того ж, були розглянуті методи перекладу одиниць застарілої лексики з однієї мови в іншу, в ході чого було з'ясовано, що мова наповнена незліченною кількістю слів застарілої лексики, через яку можна відчувати та вдихнути історію мови та навіть цілого народу, нації, й переклад такої лексики є надзвичайно важливим та водночас складним завданням для перекладача, через те, що має багато особливих моментів, які були описані та розглянуті в цьому розділі.

РОЗДІЛ 2

СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ, СКЛАД ТА ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ІСТОРИЗМІВ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Приклади історизмів в корейській мові та їх класифікація

Історизми – це слова, використання та значення яких застаріло, але все ще залишаються значною частиною корейської мови. Ці слова можуть відображати історичний розвиток культури та мови, й до того ж їх часто використовують для того щоб проявити свої емоції або думки щодо чогось.

Застаріла лексика, зокрема історизми використовуються в корейській мові, як і будь-якій іншій для створення створення особливого ефекту спорідненості з минулим або кращого передання подій які автор описує у своєму літературному творі.

Також, історизми є важливими для варті культурної складової спадщини Кореї, тож через це, у корейській мові багато одиниць застарілої лексики, які пов'язані з традиційними корейськими звичаями та культурою. Наприклад, слово *한복* перекладається як *ханбок* та означає одяг в корейському традиційному стилі, що стосується культурної спадщини та традицій Кореї. Це слово однозначно є лексемою застарілої лексики, проте якої саме, на цю тему не можна виділити однозначну відповідь. З однієї сторони, це слово описує предмет якого вже не існує, проте з іншої сторони, воно й досі є доволі вживаним. На нашу думку, слово *한복* варто віднести до групи історизмів, аніж архаїзмів. Не дивлячись на часте використання в сучасній корейській мові, саме слово описує предмет, який не є однією з складових сучасності.

Також, стародавні сталі вирази або ідіоми з відтінком історизмиу можуть бути складними для розуміння та використання сучасними корейцями. Багато з цих слів вимагають знання історії, культури та лінгвістики.

Прикладом одним з найвідоміших історизмів може слугувати слово *삼국시대*, яке має значення *період трьох держав*. Термін походить з часів, коли на території Кореї було три країни. Це слово відноситься до того, що не існує нині, тому й поповнює лави історизмів корейської мови. В цей період на території сучасної Кореї існувало три держави, зокрема Когурьо, Пекче та Сілла й пізніше вони всі були об'єднані в часи династії Чосон. Цей період є надзвичайно важливим для історії Кореї, оскільки саме в цей період почалось формування корейської культури та становлення національної свідомості та Кореї як майбутньої могутньої держави.

Наступним історизмом є слово *조선*, що означає *дуже ранній ранок* або *ранкове світло*. Назва бере свій початок від династії Чосон, яка займала правління владою Кореї з 1392 по 1910 рік. Реформи, що були проведені під час правління династії Чосон, мали дуже великий та навіть значний вплив на культуру та соціальний порядок Південної Кореї. Ця термінологія і досі використовується для опису історичного етапу, пов'язаного з Чосонською династією (김태준, 1999).

Ще одним прикладом історизмів в корейській мові є слово *광개토대 왕*. Дане слово є ім'ям та не буде перекладися при перекладі, проте, якщо подивитися на це слово з точки зору побудови мови, та зокрема цієї її одиниці, то його можна перекласти як великий король Гвангето або великий правитель Гвангето. Належить воно одному з корейських правителів з часів династії Когурьо, що займав головну позицію в країні та правив у 391 – 413 роках. Він зробив великий внесок в цей період та в історії цілої держави в цілому, тож його ім'я символізує могутність, величність та безперечний успіх.

Також ще одним прикладом може бути ще одне ім'я корейського правителя династії Чосон – *세종대왕*, що в перекладі *король Седжон* або *великий король Седжон*. Так сам як і в попередньому прикладі перші два або три склади це саме ім'я, а *от 대왕* означає *великий король*, де окремо склад *대* – *великий*, а *왕* – *король*. Також через даний історизм можна побачити корейський народ як націю, адже замість просто короля, вони надавали перевагу звертатися до нього шанобливо та

велично, й показує велику довіру до свого правителя та водночас проявляє жорстку субординацію між верствами населення та з самого початку не задає тону близькості.

Слово *왕조* перекладається, як *династія*. В корейській історії *왕조* використовується для позначення династії, яка правила Кореєю протягом певного періоду. Іноді, це слово можна зустріти разом з самою назвою тієї чи іншої династії, як наприклад, *조선 왕조* – *Чосонська династія*, що також є історизмом та, як було зазначено вище *조선* – *дуже ранній ранок* або *ранкове світло*, тож *조선 왕조* має в собі сенс періоду з світлом від сонця вранці й має дуже символічне значення, адже після самої темної ночі завжди настає ранок, й цей період якраз й прославився як період розквіту та значних позитивних змін у державі.

Також ще одним прикладом історизмів, може слугувати слово *국왕*, що перекладається, як *король*. Король виступав як головний правитель у різних періодах історії Кореї, таких як династія Чосон або інші. Щодо слова *국왕* ходять певні дискусії, адже в корейській мові існує ще одне слово, що має то й самий сенс – *왕*, тож якщо подивитись на це слово з іншої сторони, то слово *국왕* можна вважати архаїзмом, адже воно начебто має сучасний відповідник. Проте, на нашу думку, все таки, це слово є історизмом, адже описує те явище, якого не існує на території сучасної Кореї. Як сама форма слова, воно збереглось, але вже не в його початковому значенні, й воно використовується при описі чогось в літературі чи певних переносних значеннях. Адже, якщо дивитись на це слово цілісно то це слово однозначно можна вважати історизмом.

Наступним прикладом є слово *임진왜란* – Імджінська війна, яка відбулася в 1592-1598 роках, коли японські війська напали на Корею під проводом Тойотомі Хідейосі та мала два періоди 1592-1596 та 1597-1598 з перемир'ям між ними. Саме слово *임진왜란* можна розбити на дві окремі частини, де *임진* – це сама власне назва Імджінська, а частина *왜란* означає війна, що почалась в результаті вторгнення японських військ, й це слово використовується виключно з таким контекстом, й

цікавим є те, що в нібито просто назві історичних події слова-складник мають такий великий та глибокий сенс. Й до того ж, в корейській мові є інше слово, що означає війну *전쟁*, й це слово не історизмом і використовується в усіх можливих контекстах й доволі широко.

Наступний приклад також пов'язаний з війною. Це слово – *병자호란*, що означає війна з Маньчжурією або манджуро-корейська війна. Це війна, яка відбулася в 1636 році між династією Чосон і Маньчжурською династією, яка в той час панувала в Китаї. В цьому слові частина *호란* означає війна, що була почата Маньчжурією.

Доволі часто слова *호란* та *왜란* зустрічаються в певних історичних документах або певній літературі для позначення Маньчжурської війни та японської агресії, навіть не використовуючи цілу назву обох цих подій.

Ще одним прикладом історизмів, що продовжує тему війн та ворожнечі є слово *일제강점기*, що означає епоха завоювання та колонізації Кореї імперіалістичною Японією або період колоніального панування Японії над Кореєю. Де окремо *일제* – японський імперіалізм, а *강점기* – період захвату або період насильницької окупації.

Наступним прикладом може слугувати слово *한국전쟁* – *Корейська війна*, яка відбулася з 1950 по 1953 рік між Північною та Південною Кореєю, з втручанням міжнародних сил, зокрема ООН та Китаю. В самому слові *한국전쟁*, *한국* – назва Кореї корейською мовою, а *전쟁*, як вже було згадано вище – війна. Слово *개화기*, що означає *період модернізації*. Якщо подивитися на переклад цього слова – епоха просвітлення, але воно несе в собі сенс не духовного просвітлення, а період, що характеризувався перейманням зарубіжних ідей, концепцій і т.д. й переходу до сучасного суспільства.

Наступний приклад, слово *동학농민운동* – *селянський рух Тонхак* або *селянське повстання Тонхак*. Це селянський рух, що виник у 19-му столітті та

виступав за соціальну справедливість та реформи, а також проти феодалного утиску та іноземної агресії.

Також ще один історизм, що позначає активність та рух в ході історії – 독립운동. Це *рух за незалежність*, який активно розвивався під час японської окупації Кореї у 1910-1945 роки.

Наступним при криклом є 공산주의 – *комунізм*, це слово можна поділити на дві частини 공산 та 주의, де 공산 означає комунізм та зустрічається в багатьох інших похідних словах, таких як 공산군 – *комуністична армія* або 공산당 – *комуністична партія*, а 주의 – *головна думка* або *головне прагнення*. У Кореї цей термін став особливо важливим після Другої світової війни, коли країна розділилася на Північну і Південну Корею, і ідеологічна боротьба між комунізмом на півночі та капіталізмом на півдні стала основним визначальним фактором політичного розвитку.

У Північній Кореї, яка офіційно називає себе «Корейська Народна-Демократична Республіка», комунізм відіграє ключову роль у політичній, економічній та соціальній сферах, і він став офіційною ідеологією держави. У Південній Кореї, яка прихильна капіталістичному способу життя, термін 공산 주의 зазвичай використовується з відстороненням або як критичний опис

політичних або соціальних практик у Північній Кореї, що давно зупинилась у активному розвитку в тандемі з усім світом, що по факту, можна вважати кроком назад в історію, у всіх значеннях цього виразу.

Наступним прикладом є слово 한글 – хангиль. Це слово означає корейський алфавіт, який був створений та розроблений в період династії Чосоні в 19 ст.

Ще один приклад 한반도 – Ханбандо або Корейський півострів. Це слово власне й є назвою Корейського півострова, на якому розташована Північна та Південна Корея.

Слово 귀족 – *аристократ*, в корейській мові використовується для позначення одного з дворянських класів. Протягом історії Кореї, 귀족

відігравали важливу роль у політичному та соціальному житті країни. Вони мали вплив на прийняття рішень на рівні держави та були основними учасниками владних структур. Крім того, *귀족* зазвичай мали значні земельні володіння та підтримувалися певними привілеями та престижем у корейському суспільстві.

Наступним прикладом є *정치* – *політика*, використовується для опису процесу управління державою або установами відносин між громадянами та урядом. У ході історії Кореї це поняття зазнавало різних змін та розвитку в залежності від політичних, економічних та соціокультурних умов. Від давніх часів корейська політика була впливовою силою, відображаючи конфлікти та зміни в корейському суспільстві.

Ще одним прикладом є слово *궁궐* – *королівський палац*, це слово використовувалось під час династій Горьо та Чосон для опису будівлі в якому жив король. Також для визначення цього поняття є ще декілька варіантів, такі як *황궁*, *궁정*, *궁정* і тд. Й всі вони також є історизмами.

Також слово *선비* – *сонбі*, використовується для позначення учених або інтелектуалів, які вивчали класичну китайську літературу та служили в уряді під час Чосонської династії. У корейському суспільстві сонбі мали великий авторитет і були шановані за свою мудрість та ерудицію. Вони часто відігравали важливу роль у формуванні громадської думки та культурного розвитку, а також управлінні державою.

Наступним прикладом може слугувати слово *상투* – *санту*, стиль зачіски з давніх династій для якого використовували аксесуар, що корейці носили на голові, який чимось схожий на пов'язку на голову, але виготовлений з іншого матеріалу.

Ще одним прикладом історизму у корейській мові є слово *선조* – *предок* або перший представник роду. Це слово важливе для корейців, тому що вони дуже поважають своїх предків і вірні своїм сім'ям.

Іншим аспектом є те, що історичні терміни можуть відображати конкретні історичні події та традиції. Наприклад, слово *계절*, що означає пора року, може бути

пов'язане зі стародавніми аграрними звичаями, коли важливим було відстежувати зміни погодних умов для планування сільськогосподарських робіт (*김영환*, 1987).

Тож, всі вище наведені приклади історизмів в корейській мові дають нам певну базу завдяки якій можна класифікувати їх за декількома критеріями, такими як період історії, подія, особа чи концепт, які вони відображають. Отже, ми можемо вивести наступну класифікацію історизмів в корейській мові:

- 1) За епохою історії. Ця класифікація використовує історичні епохи або періоди для класифікації історичних термінів. Вона дозволяє зосередитися на конкретних періодах розвитку історії та культури. Наприклад: *조선 왕조*, *고려 시대*, *삼국시대* тощо;
- 2) За подією чи конфліктом. Ця категорія включає терміни, що стосуються конкретних історичних подій або війн, які мають велике значення в історії Кореї. Наприклад: *임진왜란*, *한국 전쟁*, *병자호란* тощо;
- 3) За особою. Тут ми групуємо терміни за історичними особами, які мали значний вплив на розвиток корейської історії, культури або політики. Наприклад: *세종대왕*, *광개토대왕* тощо;
- 4) За рухом або політичним напрямом. Це категорія, що включає терміни, пов'язані з різними політичними рухами, напрямками або суспільними об'єднаннями, які мали велике значення для розвитку корейського суспільства. Наприклад: *동학 농민 운동*, *독립운동*, *공산주의* тощо;
- 5) За епохою чи періодом. Тут ми групуємо терміни за конкретними історичними періодами, які визначаються певними характеристиками чи подіями, що відбувалися протягом цього періоду. Наприклад: *개화기*, *일제 강점기* тощо;
- 6) За поняттям чи концептом. Це категорія, в якій групуються терміни за поняттями або концепціями, що відігравали важливу роль в історії та культурі Кореї. Наприклад: *국왕*, *선비*, *상투*, *계절* тощо;

Через надзвичайно багату історію та вилучезну кількість історичних подій в корейській мові існує багато історизмів — слова, що походять від історичних епох,

династій і подій. Ці історизми не лише відображають історичні факти, але й захищають культурну спадщину Кореї.

Корейська історія була довгою і складною, що пояснює численні історизми у корейській мові - терміни, що виникли з різних історичних періодів, династій та подій (김영승, 2012).

2.3. Ступінь адаптації та інтеграції історизмів у корейську мову

Ступінь адаптації історизмів у корейську мову може варіюватися в залежності від різних факторів, таких як тривалість використання, ступінь інтеграції у мову та культуру, а також активне використання в повсякденному мовленні. Деякі історизми можуть бути повністю адаптовані до корейської мови, де вони стають невід'ємною частиною лексичного складу і використовуються в різних контекстах. Інші історизми можуть залишатися більш традиційними і використовуватися переважно в академічних або формальних ситуаціях. Крім того, із зміною часу деякі історизми можуть втрачати свою релевантність або починати використовуватися в нових контекстах, що також впливає на їх ступінь адаптації у корейській мові.

Історизм у корейській мові відноситься до слів або фраз, які походять з певного історичного періоду та залишаються в мові з часом. Процес адаптації та інтеграції історизмів у корейську мову включає кілька етапів, які демонструють різний ступінь впливу та адаптації цих слів до мовного середовища.

Історизм — це слово, яке походить від історичного періоду або запозичене з нього і використовується в сучасній мові для відображення історичних аспектів культури та суспільства. У корейській мові історизми займають важливе місце, оскільки вони відображають сотні років історії та культури Кореї.

Ступінь адаптації запозиченого слова з історичним походженням до корейської мови залежить від низки факторів, таких як частота використання слова, його значення та контекст. Деякі історизми можуть бути повністю адаптовані до корейської фонетичної та граматичної систем, тоді як інші можуть залишатися незмінними.

На нашу думку, адаптацію історизмів в корейській мові можна поділити на три умовні групи:

- 1) Повністю адаптовані. До цієї групи можна віднести ті слова, що безперечно є історизмами, тобто описують те явище, якого нині більше не існує, проте не дивлячись на це вони є широко відомими для носіїв мови. Наприклад такі слова як: *한글, 조선 왕조, 고려 시대, 삼국시대, 한반도, 세종 대왕* тощо;
- 2) Частково адаптовані. Сюди варто віднести ті слова, що принципи можуть бути знайомим для носіїв але не для великої її кількості або ж іншими словами є частково зрозумілим. Наприклад такі слова як: *공산주의, 궁궐, 병자호란* тощо;
- 3) Абсолютно не адаптовані. До цієї групи варто віднести ті історизми, значення яких є взагалі не зрозумілим та невідомим для носіїв мови. Наприклад такі слова як: *상투, 선비, 조선* тощо.

Ступінь, до якого історизм адаптований та інтегрований у корейську мову, залежить від низки факторів, таких як частота вживання, знання мови та культурні впливи. Цей процес не тільки відображає еволюцію мови, але й відображає глибину культурного обміну між різними країнами та різними мовними групами.

Інтеграція історичних термінів у корейську мову означає, що вони стають необхідною складовою частиною мовного вживання та розуміння. Це може відбуватися за допомогою широкого використання цих термінів у різних сферах життя, включаючи розмови, медіа, літературу, освіту тощо. Інтеграція історичних термінів сприяє збереженню культурної спадщини та пам'яті про минуле, що дозволяє корейцям підтримувати зв'язок зі своєю історією. Наприклад, терміни *고려* і *조선*, які вказують на історичні держави, інтегруються у сучасну мову і використовуються для опису різних аспектів культури та історії, навіть коли ці держави вже не існують як політичні утворення. Така інтеграція допомагає зберігати та підтримувати корейську ідентичність та спільну історію.

На нашу думку, існує декілька способів які можуть сприяти покращенню інтеграції історизмів в корейську мову та збереження культурної її спадщини:

- 1) Активне використання. Заохочення активного використання історичних термінів у повсякденному мовленні, освітніх програмах, медіа та інших сферах життя.
- 2) Сприяння в дослідженнях. Збільшення інтересу до історичних досліджень і стимулювання вивчення корейської історії серед молодого покоління шляхом осучаснення та легкого введення історизмів в сучасну мову.
- 3) Створення інформаційних ресурсів. Розроблення доступних та зрозумілих інформаційних ресурсів про історичні періоди, події та фігури для широкої аудиторії. Подібні реформи варто вводити з самого можливого раннього віку, це можна інтерпретувати у вигляді казок, мультиків, картинок, анімований відео і тд.

Висновки до Розділу 2

В другому розділі були наведені приклади історизмі в корейській мові, та пояснені їх витоки та історію кожного з них, також були пояснені причини їх важливості. До того ж, на основі наведених та описаних прикладів історизмі було висунуто варіант їх класифікації, де було запропоновано шість пунктів класифікації, за різними причинами, які також були описані в цьому розділі.

Було з'ясовано ступінь інтергації та адаптації історизмі в корейську мову, де їх було умовно поділено на три групи:

- 1) повністю адаптовані;
- 2) частково адаптовані;
- 3) повністю неадаптовані.

Також в цьому розділі були наведені варіанти низки заходів, що можуть сприяти покращенню інтеграції історизмі в корейську мову. Було з'ясовано хоч велика кількість історизмі може бути невідомою для як носіїв так і не носіїв мови, всі вони відіграють величезну роль як і в історії корейської мови так і в її сучасній варіації.

Тож, вивчення практичності функцій корейських застарілих слів має велике значення для захисту та відновлення корейської культурної спадщини та поглиблення розуміння корейської мови та культури.

ВИСНОВКИ

Отже, на початку даної курсової роботи були описані та розглянуті загальні теоретичні відомості про застарілу лексику, зокрема було розглянуто архаїзми та історизми окремо, було з'ясовано причини подібних змін у мові. Основна наша увага була присвячена саме історизмам, були розглянуті їх види та значення, де було з'ясовано, що вони є невід'ємною частиною мови, оскільки відображають історичні події, культурні практики, соціальні уявлення та інші аспекти минулих епох. Історизми можуть включати назви історичних осіб, подій, держав, а також терміни, що виникли в певному історичному періоді.

Також в першому розділі була описана проблема перекладу застарілої лексики та описані найвідоміші методи перекладу застарілої лексики, що широко використовується сучасними перекладачами й до того, були розглянуті всі переваги та недоліки кожного з наведених методів перекладу, де було з'ясовано, що кожен з методів є хорошим для досягнення тих чи інших цілей, проте перекладач повинен тверезо оцінювати та брати на себе відповідальність за так званий «коридор поколінь», адже саме на перекладачеві лежить відповідальність за коректну та правдиву картину описаного у вихідному тексті-оригіналі.

Друга – практична частина даної наукової роботи, була присвячена конкретним прикладам історизмів в корейській мові, де були наведені різні приклади історизмів й описано історію та детальну семантику слова. Далі на отриманих відомостях було наведено класифікацію історизмів в корейській мові, де їх було поділено на шість категорій. Також було зазначено питання рівня інтеграції та адаптації історизмів в корейську мову, де було з'ясовано, що це доволі складний процес на який впливає багато різних факторів. На основі цієї інформації, були запропоновані шляхи, завдяки яким можна сприяти покращенню освідченості населення щодо застарілої лексики та зокрема історизмів.

Отже, корейська мова, як і будь-яка інша безперервно розвивається та з кожним днем вона більше й більше осучаснюється, проте задля того аби мати майбутнє, не варто забувати своє минуле, тож, стародавня корейська мова є

значущою складовою її мовної спадщини, що свідчить про її еволюцію та зміни протягом століть. Незважаючи на те, що багато з античних слів майже не використовуються в сучасній мові, вони все ще присутні в літературних, культурних та історичних творах, утримуючи живі зв'язки з минулим корейського народу.

초록

이번 학기 논문에서는 시대에 뒤떨어진 어휘에 대한 일반적인 이론적 정보를 기술하고 고찰하였으며, 특히 고어와 역사주의를 별도로 고찰하여 이러한 언어 변화의 이유를 밝혔다. 우리의 주된 관심은 역사주의에 집중되었고, 그 유형과 의미가 고려되었으며, 역사적 사건, 문화적 관행, 사회적 사상 및 과거 시대의 기타 측면을 반영하므로 언어의 필수적인 부분이라는 것이 밝혀졌습니다. 역사주의에는 역사적 인물, 사건, 국가의 이름은 물론 특정 역사적 기간에 발생한 용어가 포함될 수 있습니다.

또한 제1장에서는 낡은 어휘를 번역할 때의 문제점을 기술하고, 현대 번역가들이 널리 사용하고 있는 가장 유명한 낡은 어휘를 번역하는 방법을 설명하였으며, 그 전에 각 번역의 장단점을 모두 설명하였다. 방법이 고려되었습니다.

이 연구 작업의 두 번째 실제 부분은 한국어의 역사주의의 구체적인 예를 다루었습니다. 여기에는 역사주의의 다양한 예가 제시되고 단어의 역사와 세부 의미가 설명되었습니다. 또한, 얻은 정보를 바탕으로 한국어의 역사주의를 분류하여 6개 범주로 분류하였다. 역사주의가 한국어에 통합되고 적응되는 수준에 대한 문제도 언급되었는데, 이는 다양한 요인에 의해 영향을 받는 다소 복잡한 과정임을 알 수 있었습니다. 이 정보를 바탕으로 오래된 어휘, 특히 역사주의에 대한 대중의 인식 개선에 기여할 수 있는 방법이 제안되었습니다. 그래서 한국어도 다른 언어와 마찬가지로 끊임없이 발전하고 나날이 현대화되고 있지만, 미래를 갖기 위해서는 과거를 잊어서는 안 되므로 고대 한국어는 한국어의 중요한 구성요소입니다. 수세기에 걸쳐 언어의 진화와 변화를 보여주는 언어 유산입니다. 많은 고대 단어가 현대 언어에서는 거의 사용되지 않는다는 사실에도 불구하고, 그것들은 여전히 문학, 문화, 역사 작품에 존재하며 한국 민족의 과거와 생생하게 연결되어 있습니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Lee Teok-cheon. A History of Korean Vocabulary. – Yeonbyeon, 1987.

Shim Rosa Jinyoung. Englishized Korean: Structure, status, and attitude //World Englishes. - 1994. Академія.

Архаїзми (2017) Уміти відновлено з <https://umity.in.ua/concept/?id>.

Кочерган М.П. (2001) Вступ до мовознавства Теремко Г.А. (Ред.) Київ:

Ласінська Т.А. (2017) Загальні принципи перекладу архаїчної лексики. Science and Education a New Dimension. Philology, V(35), 36-39.

Рижков А.Г. Юридична термінологія корейської мови: структура та семантика: дис. канд. філол. наук: 10.02.13 / Рижков Андрій Геннадійович ; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. - К., 2007. – 253 арк. – арк. 187-209.

Ярошевич І. А. Терміни «граматичне значення», «граматична форма», «граматична категорія» в науковому доробку І. К. Кучеренка / І. А. Ярошевич // Українське мовознавство : [міжвід. наук. зб.]. – К. : Вид. дім Дмитра Бурого, 2004.

김영승. 전라도 사투리엔 맛이 있다 / 김영승. – 서울, 2012.

김영환. 해례의 중세적 언어관 // 한글 198호, 한글학회. – 서울, 1987.